

Medzinárodný deň detí

V pondelok 2. júna 2008 si deti aj našej ZŠ vo Vaďovciach pripomenuli svoj deň rôznymi hrami a súťažami, ktoré starostlivo pripravila pani učiteľka a vychovávateľka Katarína Kovačovicová.

Ráno začali kreslením kriedami na chodník a ich výtvary boli aj podľa snahy a nadania ohodnotené. Z 1. triedy boli ocenení ako najlepší maliari: Mirka Slováčková, Rasto Marták a Janko Feranec, z 2. triedy: Anička Schindlerová, Emka Stančíková a Dušan-ko Plašienka.

Pri tejto činnosti deti „pristihla“ naša pani starostka Alžbeta Tuková, ktorá sa postarala o to, aby nikto nezostal hladný. Okrem občerstvenia im priniesla balóniky pre rozvoj ich kreatívnej činnosti. Budú si z nich vyrábať zvieratká. Opekané špekačky dodali dostatok novej energie k ďalším hrám a súťažiam.

Súťažilo sa v šplhu na čas, kde bol z 1. triedy najrýchlejší Miško Zámek a z 2. triedy Anička Schindlerová. Žiaci si odmerali sily aj v kolektívnych súťažiach; ako pretahovanie lanom, vo vybijanej a vo futbale.

Prvé miesta boli odmenené diplomom a drobnými cenami. Všetky deti dostali balónik a lízatko a pochutili si na koláčikoch, ktoré si napiekli sami v ŠKD pod vedením pani vychovávateľky.

Žiaci so základnej školy mysleli aj na deti z materskej školy a obdarovali ich

darčekmi, ktoré pre nich sami vyrobili.

Tento „svoj“ deň, žiaci zakončili balónovou diskotékou v školskom klube detí.

My, dospelí, by sme nemali zabúdať, že naše deti nás potrebujú každý deň v roku a najmä náš čas a lásku. Lebo len to môžu neskôr vrátiť spoločnosti aj s úrokmi, čo bolo do nich v detstve investované.

Mgr. Zlatica Novomestská

Preteky štvorkoliek

31. mája 2008 sa po 14 rokoch uskutočnili na motokrosovej trati vo Vaďovciach, motokrosové preteky Slovenský pohár štvorkoliek 2008, pod záštitou Motokrosového klubu Vaďovce / www.mkvd.sk /.

Jazdcov privítalo krásne slnečné počasie a obnovená motokrosová trať, ktorá ohromila jazdcov svojou náročnosťou vo výjazdoch, zjazdoch, 5 lavicami /skoky/ a technickými náročnými úsekmi.

Na štart preteku sa postavilo 68 špičkových jazdcov zo Slovenska, Českej republiky a Poľska, medzi ktorými nechýbali minuloroční majstri Slovenska - Roman Repa a Českej republiky - David Tuší.

Súčasťou preteku boli aj vložené preteky motocyklov MX65, kde svoje jazdecké umenie predviedol Christopher Mudraninec, ktorý v silnej konkurencii mladých jazdcov dojazdil na veľmi peknom 4. mieste.

Súťažilo sa v 5 kategóriách a víťazmi v jednotlivých kategóriách sa

stali nasledovni jazdci:

Quad super junior: 1. Krivánek Daniel - Bratislava, 2. Kákoš Adam - Trenčín, 3. Lataník Lukáš - Ostrava

Quad junior + ženy: 1. Zmajkovičová Andrea - Šenkvice, 2. Subally Dušan - Nitra, 3. Minarič

Marek - Kaplná

Quad hobby open: 1. Prostinák Matej - Dubnica, 2. Šajgal Igor - Brezno, 3. Dodok Jaroslav - Bytča

Quad licenčný jazdci: 1. Tuší David - Brno, 2. Repa Roman - B.Bystrica, 3. Riecky Matej - Ladce

MX 65 motocross- deti: 1. Kostelanský Vladimír - Bodina, 2. Antalič Jaroslav - Senec, 4. Belanský Samuel - Sverepec

Touto cestou ďakujeme všetkým sponzorom a obci Vaďovce, ktorí pomohli uskutočniť toto vydarené športové podujatie a aj divákovi za početnú návštevu.

Motokrosový klub Vaďovce

Vaďovce v prúde času

Osídľovanie Vaďoviec ako i obcí čachtického panstva prebiehalo v druhej polovici obdobia tzv. rozvinutého feudalizmu /1200-1526/. Pod feudalizmom rozumieme spoločenské a ekonomické zriadenie založené na vlastníctve pôdy vládnucou dynastiou a jej prepožičiavanie k obrábianiu oproti poskytovaniu služieb, naturálnych a finančných dávok zo strany poddaných /nevoľníkov/. Minule sme písali o delení čachtického panstva po smrti Alžbety Báthory medzi rody Nádasdyovcov a Drugetovcov.

Informácie o živote poddanského ľudu možno súdiť iba nepriamo napr. z Nadašdyovskej časti čachtického urbára /urbár je súpis poddanskej pôdy, ktorej vlastníkom bol zemepán a držiteľom urbárny sedliak, ako i zoznam poplatkov, naturálnych dávok a iných povinností poddaných voči zemepánovi/. Prvý urbár čachtického panstva bol spísaný v roku 1568. Poddaní podľa urbára museli platiť poplatok za užívanie pozemku – census. Na zemepánskom poli boli povinní pracovať zdarma určitý počet dní v roku. Ďalej museli odvádzať deviatok v naturáliách z určených druhov rastlinnej a živočíšnej výroby a platiť pokuty za priestupky. Okrem toho uvažovali na poddaných iné povinnosti napr. povoznícke práce – vozenie tovaru do vzdialených miest /dlhá furmanka či dlhá fúra/, vo Vaďovciach napr. museli poddaní zadarmo pracovať v panskej chmeľnici. Nakoniec poddaní boli povinní vydržiať si farára a rektora /učiteľa/ v naturáliách a obrábať farské role, lúky, vinice /tzv. cirkevný desiatok/. Základnou daňovou jednotkou bola spočiatku porta /brána/, neskôr štvrtina usadlosti – sesia.

Podľa profesora Pozdišovského z Trenčianskeho múzea, poddanské pomery vo Vaďovciach neboli nijako utešené, ba čo viac, boli dokonca tvrdšie ako v iných obciach čachtického či trenčianskeho panstva.

Ing. Vladimír Mikláš

Profesor Pozdišovský vo svojej práci spred roku 1989 o obci Vaďovce uvádza:

Samotná okolnosť, že veľký gotický kostol bol postavený v r. 1424, poukazuje na skutočnosť, že vtedy tu už bola rozsiahla dedina so značným počtom obyvateľstva, ktoré pracovalo pre panstvo v Čachticiach. Právom sa môžeme domnievať, že obec je prinajmenej tak stará, ako Čachtický hrad /I. pol. 13. stor./, prípadne, že patrila ako hospodárske zázemie čachtickému hradisku, ktoré bolo predchodcom Čachtického hradu. Hradiská už na začiatku feudalizmu mali svoje poddanské občiny, ktoré pracovali pre náčelníka a jeho družinu. Z týchto občin sa vyvinuli poddanské dediny. Hradisko Čachtice muselo venovať územiu Vaďoviec pozornosť, lebo bolo od neho vzdialené necelé 4 km, a hradisko ako aj neskorší hrad, potrebovali blízko zdroj obživy, na čo jedna občina – Čachtice – nestačila.

Aj keď obec je veľmi stará, monografia Nitrianskej župy kladie prvú historickú zmienku o Vaďovciach do r. 1414. Donačná listina kráľa Žigmunda z r. 1392 však spomína i obec Vaďovce. Tagányi vo svojom miestopise Nitrianskej župy posúvajú prvú zmienku na r. 1419, kedy sa obec písala Vagyouch. Ďalšie názvy z 15. storočia sú: Vagyoch /1424/ a Wadowych /1436/.

P. Jedlicska vo svojich Kiskárpáti emlekek ...11.462 hovorí pri čachtickom kostole, že Stibor r. 1424 napísal v Čachticiach list tohto obsahu: Gabriel, čachtický farár, s Tomášom Czuncziczom, obyvateľom Kostolného, Tomášom, richtárom zo Starej Turej, Tomášom Mileioviczom, obyvateľom z V a d o v i e c, a viacerými poddanými predložili Stiborovi žiadosť, aby im dovolil postaviť vo V a d o v c i a c h filiálnu kaplnku z kameňa. Súčasne sa osvedčili, že postavením novej kaplnky by materský kostol sv. Ladislava v Čachticiach nepocítil žiadnu ujmu ani na právach, ani na príjmoch a že farár by nechcel uviesť do

života žiadne novinky voči materskej cirkvi, jej staré práva by boli zaručené. Ďalej sa dohodli, že keď sa sesionárny poddaný /sedliak/ pochová pri kaplnke, pozostalí zaplatia čachtickej cirkvi 20 nových denárov. Ak umrie želiar, v kaplnke sa vykoná ofera a výnos z nej sa odovzdá čachtickej fare. Túto žiadosť Stibor prijal a povolil postaviť kaplnku z kameňa.

Príjmové doložky v tejto dohode sa dnes zdajú trochu divné, ale vtedajšie pomery si to vyžadovali. Obce boli omnoho menšie ako teraz, takže jedna nestačila na úhradu výdavkov na kostol a faru a na vydržovanie kňaza. Podľa kanonického práva a nariadenia kráľa Štefana I. fare podliehalo až 10 osád, ale popri tom aj zemepán prispieval na podporu fary. Čachtickej fare vtedy náležali obce: Vaďovce, Višňové a Hrachovište s Gablovom.

Reformácia priniesla priamo revolučné zmeny vo vyznaní. Zemepáni hŕfne prestupovali na novú vieru, takže skoro celé Uhorsko bolo evanjelické. Zemepánov nasledovali aj poddaní, hoci nie vždy dobrovoľne. Za Nádasdyovcov /1569-1671/ väčšina Vaďovčanov prijala novú vieru, zabrala aj kaplnku a už r. 1598 sa spomína Dionýssi ako evanjelický kazateľ v nej. Kaplnku užívali evanjelici do r. 1660, kedy im ju odňali. Bolo to už v tuhej protireformácii, ktorej úspechu mala slúžiť aj nová fara, ktorú postavili r. 1665. Ludnaté obce už neboli navzájom viazané jedinou farou, a tak sa osamostatnili cirkevne aj Vaďovce. V r. 1661 bola v obci už aj škola, ale prvý učiteľ sa spomína v kanonickej vizitácii až r. 1713. Za kuruckého odboja Františka Rákócziho II. kostol sa znovu dostal do rúk evanjelikov /1705-1713/. Po definitívnom zlomení moci kurucov ho museli vrátiť.

Poddanské pomery vo Vaďovciach nijako neboli utešené. Poddaní boli väčšmi vykorisťovaní ako na iných panstvách. Vidieť to v Nádasdyovskej časti čachtického urbára z r. 1661.

Sedliackej pôdy, z ktorej plynuli zemepánske aj štátne dávky bolo 16 a pol štvrtky /usadlosti čiže sesie/. V urbári sa výslovne uvádza, že k sesii patrilo 8 /uhorských/ juár ornej pôdy a lúk za voz sena, teda celková výmera sedliackej pôdy činila 132 jutár a lúk na 17 vozov sena. Pravda, nesesialnej pôdy bolo viac. Z uvedenej plochy malo vyžiť 27 držiteľov pôdy s 5 dospelými synmi a 13 bratmi. Teda na hlavu – a môžeme hovoriť na hlavu rodiny – pripadalo priemerne poldruha uhorského jutra oráčiny. Keď sa z výnosu týchto 6 meríc museli odvádzať všetky dávky, sedliakovi ostalo len životné minimum. Preto nie je čudo, že sedliaci zutekávali z pôdy a hľadali si lepšie podmienky inde. R. 1661 bolo opustených 5 a pol sesie, teda tretina celkovej výmery pôdy. Poplatný ostalo 11 celých usadlostí. Ale ani jeden sedliak neobrábal celú usadlosť. Každému sa ušiel len zlomek usadlosti a aj na delených sesiách pracovalo viac živiteľov rodín. Z 12 polovičných usadlostí len jedna rodina nepracovala so spoločníkmi, pod ktorými sa rozumejú bratia alebo dospelí synovia. Podobne to bolo so 14 štvrtusadlosťami a zo 4 osminových usadlostí tiež len jednu obrábala jedna rodina. Pri 9 dielčích sesiách obrábatelia nemali ani ťažný statok. Vypomáhali si požičkaným záprahom alebo kravičkami.

Lepšia situácia nebola ani na želiarskych usadlostiach. K takej usadlosti patrila dom so záhradou, prípadne kapustnicou /zelnicou/. Ani jeden želiar nemal celú usadlosť, ale delil sa o ňu s 1-2 susedmi. Polovičných usadlostí bolo 10, štvrtinových 4. Pretože želiarskych rodín bolo pomerne dosť, zemepán im prenajímaval opustené urbárne pozemky a „slúžili ako sedliaci“. Pôdu obrábali vlastnými poťahmi alebo spriahaním kráv. Ale ani tento spôsob neodstránil nespokojnosť želiarov, ako to vyplýva zo 14 opustených želiarskych bytov. Tu zasa recipročne ich obsadili niektorí zo sedliackych rodín alebo podželiari. Poplatných ostalo 6 želiarskych usadlostí.

Ďalšími obyvateľmi boli dve kopaničiarske rodiny, ktorým patrila kopaničiarska pôda, lebo mali po páre volov na záprah. Jakub Kopiczar mal zapísanú ešte kravu a 10 oviec. Úhrnom bolo vo Vaďovciach zaznačených 30 koní, 34 volov, 59 kráv, 110 oviec a 7 kôz.

Poplatky, dávky, práce a služby

Nádaszovský urbár z r.1661 podrobne vymenúva povinnosti všetkých poddaných. Podmienky boli tvrdšie ako na trenčianskom panstve.

Od celej sedliackej usadlosti sa v hotovosti v troch splátkach platila ročná dávka 3 zlaté 75 denárov a od želiarskej usadlosti 50 denárov. Spolu to činí u sedliakov 41,25 zl. A u želiarov 5,50 zl. Na udržovanie Čachtického hradu sedliaci platili ročne 8 zl. Namiesto 36 uncí suchého šafranového kvetu dávali spoločne 54 zl. A na varenie piva poskytovali spolu 50 zl. Museli uvariť 12 sudov panského piva v hodnote 48 zl. Sedliacke dávky od 11 usadlostí boli: 1 baránok, po 11 husí, kapúnov a sliepok, 44 vajec, 22 hrúd tvarohu, 5,5 holieb topeného masla, 11 koláčov, 33 meríc pšenice, tolko ovsa, po 22 holieb semenca a pšena, 33 holieb strukovín /hrachu/ a 4400 viničných kolov. Okrem toho dávali desiatok z prírastku oviec, baránkov, kôz a medu. Osobitné dary museli odovzdávať v čase zasadania súdov, o krstínach, svadbe a úmrtí. Keď sa panská družina zdržiavala v obci, sedliaci odovzdávali potraviny /naturálie/ a postarali sa o ustajnenie koní a ubytovanie služobníctva. Od každého páleníčného kotlíka sa platilo ročne 1 zl. 50 denárov. Nepatrnú výhodu mali sedliaci, že mohli čapovať svoje víno od Michala /29.9/ do Vianoc, ale v ostatnom čase sa meralo panské víno. O to krutejšia bola doložka, že musia vykonávať všetky práce hocikedy, hocikde a hocijaké, keď sa budú od nich vyžadovať.

Povinnosti remeselníkov vyplývali z ich profesie. Každý ubuvník na Vianoce odovzdávali pár holienok, tkáči mali dodať po jednom obleku. Ostatní poskytovali drobné služby zdarma, náročnejšie za primeranú cenu. Od jatky dával mäsiar 20 funtov loja, ale dobytok mal prednostne kupovať u zemepána. Traja mlynári platili od mlyna 3 zlaté, namiesto 100 žemiel mohli odovzdať 1 zl., ročne vykrmili 2 bravov a vykonávali tesárske práce na Čachtickom hrade alebo namiesto nich zaplatili 24 zl. ročne.

Panská chmeľnica mala rozlohu 100 meríc a pretože ju obrábali sedliaci, boli oslobodení od dávok chmeľu. Urbár spomína ešte 2 panské role: „Za dvorom“, ktorá mala 40 meríc, a „Na Kamenici“ o 10 mericiach.

Fara bola veľmi dobre zaopatrená dôchodkami vo forme pozemkov a lúk, ako aj dávkami. Patrili jej role „Na nive“ o 30 mericiach a „Na Kamence“ o 16 mericiach. Patrili jej pomerne rozsiahle lúky, lebo sa z nich zviezlo seno na 12 vozov. Michal Petroviech poručil fare 6 rolí o rozlohe 30 meríc. Aj v kostolníanskom chotári mala vaďovská fara role s výmerou 32 meríc. Farár dostával od každého domu po merici pšenice, po 2 kurence a po 1 sliepke.

Poddanské dávky často svojvoľne menil zemepán. Ustálila ich až Mária Terézia. Podľa jej urbárskej regulácie sedliak, hospodáriaci na celej sesii, bol povinný odpracovať ročne 52 dní so záprahom alebo 104 dní ručnej roboty. Zlomkoví sesionári mali pomernú povinnosť. Želiarov s domom zaväzoval urbár z r. 1767 k 18 dennej a podželiarov k 12 dennej ručnej robote do roka. Sedliaci museli 3 dni v roku poľovať pre pána, narúbať určené množstvo dreva, odvieť deviatok, 4 usadlosti boli povinné jednou dlhou dvojdennou furmankou. Väčšinu priestupkov zemepán trestal 1-3 dennou robotou. Zmeškanie roboty sa trestalo 12 ranami palicou. Sedliaci a želiari platili od intravilánu 1 zl. Sedliakom ostali povinné „danky“ aj naďalej, ale určilo sa ich množstvo: 2 kapúny, 2 sliepky, kopa vajec, holba topeného masla a 30 usadlostí 1 teľa. Danky bolo možné zameniť za peniaze.

V 18. storočí boli majiteľmi Vaďoviec Erdodyovci, ktorí ich vlastnili až do zrušenia poddanstva /1848/. Neskoršími statkármi koncom 19. storočia boli rodiny Platthy a Csáky. Obyvateľstvo si doplňovalo obživu tkáčstvom a produkciou kolomaže. R. 1828 obec mala 150 domov a 1050 obyvateľov, z ktorých bolo 199 rímskych katolíkov, 812 evanjelikov a 39 izraelitov.

VYSVETLIVKY:

Sesia – usadlosť

Porta – brána, cez ktorú môže vojsť voz plný sena

Sedliak – vlastnil svoju usadlosť

Poddaný

Želiar - nemá vlastnú usadlosť, žije v domoch iných - bezzemok

Podželiari – nemali žiaden majetok

Libertini – slobodníci – oslobodení od daňových povinností

Vysvetlivky k mieram v období poddanstva podľa údajov, ktoré spracoval Ing. Mikláš:

1 uhorská zlatka = 100 denárov

Ceny: 1 sliepka – 3 denáre, ošípaná – 40 denárov,

za celý pracovný deň /12 hodín/ - 5 až 15 denárov podľa odbornosti práce

1 merica – plošná miera = 2000m² /0,2 ha/

1 rab – uhorská zlatka = 100 krajciarov

Ceny: šaty – 20 zl., topánky – 5 zl., 2 dcl vína – 4 krajciare

Ostatné: Kapún – jatočný kohút

Ej máje, máje, zelené máje...

Tak ako každoročne, i tento rok naši hasiči nezabudli na starú slovanskú tradíciu a postavili nám krásny máj, ktorý po celý mesiac krásil našu obec. Chlapci - hasiči, srdečne ďakujeme.

Eurofondy, alebo ako je to s ich čerpaním pre malé obce

Už od začiatku roka sa každý občan stretáva v televízii, rozhlase a novinách s masovou kampaňou, ktorá presviedča občanov, že s pomocou peňazí z fondov EÚ vybudujeme krásny vidiek, budeme chodiť po dobrých cestách, navštevovať zrekonštruované školy, atď. Reklamná kampaň je síce pekná vec, skutočnosť je však predsa len trochu iná. Je to spôsobené tým, že obce sú rozdelené do dvoch skupín, pričom pre každú skupinu platia odlišné podmienky pre čerpanie peňazí z eurofondov. Naša obec je zaradená medzi obce, ktoré sú v skupine „mimo pólov rastu“, čo spôsobuje, že sa nemôžeme uchádzať o granty z rôznych regionálnych operačných programov, napr. vzhľadom k podmienkam programu je pre nás bezpredmetné uchádzať sa o peniaze na rekonštrukciu našej základnej školy, hoci táto by ju potrebovala ako soľ. Vzhľadom k nejasnému procesu prefinancovania je pre našu obec takmer nemožné podať žiadosť na rekonštrukciu miestnych komunikácií, pretože pri objeme cca 20 miliónov SK a pri predpoklade, že nám náklady budú refundované v rozmedzí 2 rokov po ich vyplatení, obec by musela na tento účel zobrať úver, založiť všetok svoj nehnuteľný majetok a samozrejme po celú dobu platiť splátky a úroky. Z toho dôvodu obecné zastupiteľstvo prijalo takú stratégiu čerpania peňazí z fondov EÚ, ktorá by nemala ohroziť rozvoj ani samotné fungovanie našej obce. Zameriame sa na rekonštrukciu budovy kultúrneho domu a obecného úradu, chodníkov a možno i rozvoj turistiky a cestovného ruchu v rámci cezhraničnej spolupráce s českým partnerom. Zostáva len dúfať, že napriek veľkému počtu projektov a obmedzenému objemu financií v jednotlivých operačných programoch sa nejaké tie europeniaze ujdú aj pre našu obec.

Matka – päť písmen a je v nich obsiahnutý celý svet

V nedeľu 11. mája sme spoločne oslávili Deň matiek. Deti z materskej i základnej školy pripravili pre svoje mamy a babičky pekný kultúrny program, ktorý nás potešil i zaujal. Všetkým matkám želáme i touto cestou veľa zdravia a radosti v kruhu svojich rodín.

Zrnká múdrosti

- Kto obrába svoju zem, má chleba dosýta. Kto sa však zháňa za daromnicami, nasýti sa chudobou.
- Slnko sa v blate neumaže.
- Nepľuj do nijakej studne – nevieš, kedy z nej budeš piť.

Z rokovania obecného zastupiteľstva

Dňa 5.5.2008 sa konalo zasadnutie obecného zastupiteľstva, na ktorom sa poslanci OZ zaoberali žiadosťou firmy Lesotur Stará Turá o možnosti prenájmu pozemkov v rekreačnej oblasti Dubník, kde plánujú vytvoriť lesopark. O nájme pozemkov však nebolo rozhodnuté, pretože toto rozhodnutie si vyžaduje hlbšiu analýzu. Poslanci OZ schválili odpredaj pozemku pod chatou Podjavorinského výrobného družstva a to za sumu 96 500 SK. Starostka obce predložila poslancom OZ stratégiu obce z hľadiska čerpania dotácií z eurofondov, ktorá je zameraná na rekonštrukciu budovy obecného úradu, školy a chodníkov v obci. Súčasne starostka obce informovala poslancov, že obec na základe vypracovanej žiadosti obdržala dotáciu z Programu obnovy dediny vo výške 100 tisíc SK na dobudovanie infraštruktúry v priestoroch obecnej knižnice, ktorá bude slúžiť ako letná čítareň pre členov knižnice i ako spoločenské centrum pre členov klubu mladých.

2. júna 2008 sa obecné zastupiteľstvo zišlo opäť a prejednávalo odpredaj parcel v intraviláne obce nasledovne: p. Vrabel žiadal odpredať 97m² ostatnej plochy (predtým náhon na mlyn) a p. Naď taktiež 97m² ostatnej plochy, ktorú rodina užíva viac ako 50 rokov a až pri zhotovení geometrického plánu sa zistilo, že tento kúsok pôdy patrí

obci Vaďovce a je vedený ako verejný priestor. Obecné zastupiteľstvo rozhodlo, že sa žiadostiam občanov vyhovie a že pozemky im budú odpredané za sumu 50 SK/m².

Spoločenská kronika I. polrok 2008

Narodili sa

Sandra Petrášová Vaďovce č.2

Opustili nás

Emil Danihel Vaďovce č.2,

Jozef Hargaš Vaďovce č.38

Prihlásili sa k trvalému pobytu

Zlatica Tomkovičová č.127, Michal

Pišoja č.59, Lukáš Pišoja č.59, Jana

Schneebergerová č. 24, Martina

Schneebergerová č. 24, Ivana

Schneebergerová č. 24, Branislav

Danihel č.3, PhDr. Jaroslav Mikláš

č.168, Anna Miklášová č.168

Odhlásili sa z trvalého pobytu

Andrea Kadúchová č.226,

Veronika Jurčová č.66

Zlatú svadbu oslávili

Manželia Ján Petrovič a Alžbeta rod.

Chlapečková Vaďovce č. 297

Maturitnú skúšku zložili

Ondrej Masár č.98, Bronislava Pet-

rovičová č.58, Mária Dlhá č. 31, Ka-

tarína Hletková č. 161, Martina Še-

dovičová č.4

Vysokoškolské štúdium ukončil

Ing. Lubomír Tuča č.15

BLAHOŽELÁME!

Konferencia starostiek

V dňoch 14. – 17. mája 2008 sa starostka obce Alžbeta Tuková zúčastnila 2. medzinárodnej konferencie starostiek Európskej únie v Slovinsku. Slovenskú republiku reprezentovali ešte starostka obce Čachtice Anna Ištoková a zástupkyňa mesta Kropachy PhDr. Alice Palčová. Hlavnou témou rokovania konferencie bola účasť žien v jednotlivých krajinách EÚ v politike a verejnom živote, tiež sa rokovalo o rozšírení spolupráce krajín na regionálnej úrovni vo všetkých oblastiach života. Účastníčky konferencie prijal predseda Národného zhromaždenia Slovinskej republiky p. France Cukjati, minister pre regionálny rozvoj a primátor hlavného mesta Ljubljany. Účastníčky medzinárodnej konferencie mali možnosť porovnať podmienky pre život a prácu v jednotlivých krajinách a preniesť si nové podnety do svojej ďalšej práce na komunálnej úrovni.

Účastníčky konferencie s predsedom Národného zhromaždenia Slovinskej republiky Francem Cukjatom.

Vaďovské novinky - vydáva: Obecný úrad Vaďovce. Adresa redakcie: Obecný úrad Vaďovce, č. tel.: (032) 7790 223, E-mail: vadovce@stonline.sk. Vychádza vo vydav. DELTA, Jiří Foldyna, tel. 0905 259 315, e-mail: delta@naex.sk. Za vecnú správnosť príspevkov zodpovedajú autori. Registrácia: RP 353/2007, zo dňa 30.10.2007. © DELTA